

Kanalen. Det er muligt, at man ud fra det Talmateriale vil kunne drage videregaaende Slutninger om den fremtidige Udvikling.

Det ærede Medlem for Thisted-Kredsen (Munk-Poulsen) saa i Gaar meget pessimistisk paa Forholdene ved Thyborøn og udtalte sig skarpt mod at fortsætte med at nedlægge saa mange Penge dér; der laa nu 13—14 Mill. Kr., udtalte det ærede Medlem. Ja, det er jo dog til samtlige Høfdeanlæg baade Syd for Thyborøn, helt ned til Bovhøjerg, og ogsaa Nord paa, der er anvendt 13—14 Mill. Kr. Saa vidt mig bekendt staa dette ikke i direkte Forbindelse med Fiskeri- eller Handelsforhold. Man har vel ogsaa paabegyndt dette Arbejde i sin Tid til Beskyttelse af de indenfor liggende lave Arealer.

Det privat indbragte Lovforslag stiller jo Krav om Nedsættelse af en Kommission til Undersøgelse af de Forhold, dette Lovforslag beskæftiger sig med. Jeg kan ikke forstaa, at det skulde være nødvendigt. Derimod kan jeg forstaa, at den højtærede Minister var tilbøjelig til at mene, at Lovforslaget var forelagt for at komme paa tværs af hans eget. Jeg erkender, at sligt kan ikke bevises, men man har jo Lov at anstille sine Gisninger, og jeg synes, at naar de ærede Forslagsstillere ønsker en mindre Havn til Støtte for Fiskeriet og argumenterer paa lignende Maade som Ministeren, burde de i Virkeligheden støtte Regeringens Lovforslag og saa i øvrigt henstille til Ministeren til næste Aar eller i den nærmeste Fremtid at fremsætte et Lovforslag, der tager Sigte paa den store Havn. Spørgsmaalet herom har jo vidtgaende Interesse for hele Landet. Det er ganske rigtigt fremhævet fra flere Sider, at saavel paa Sjælland som paa Lolland-Falster og maaske paa Bornholm er man interesseret i dette Spørgsmaal. Jeg vilde hilse et saadant Lovforslag med Glæde, fordi det vilde byde Plads for Erhvervsmulighedernes højere Udnyttelse. Det vilde i Virkeligheden byde Plads for en heldigere Anvendelse af en Del af vort Fødselsoverskud bedre end nu, hvor det gaar til Byerne, og navnlig bedre, end hvis dette Fødselsoverskud gaar til oversøiske Pladser. Vort Folk har jo ogsaa fra Fortiden en varm Kærlighed til Havet og den Sysselsættelse, der knytter sig dertil. Jeg ser derfor ikke rettere, end at Spørgsmaalet om en god solid Havn maaske til en 10—15 Mill. Kr. trænger sig paa for hvert Aar, der gaar. Men jeg vilde have fundet det glædeligt,

om Forslagsstillerne havde fundet sig foranledigede til ogsaa at udtale sig om, hvorfra Pengene skal komme. Vel, er der sagt, erkender man, at den finansielle Situation ikke er helt gunstig, men den er dog betydelig bedre, end den har været. Aa ja, det er den, men hvis Statskassen skal tilfredsstille de Krav paa et Beløb af 10—15 Mill. Kr., som nu fra flere Sider rejses, vil det dog komme til at knibe med Pengene, og det var ikke nogen uheldig Praksis, om private Forslagsstillere, samtidig med, at de stillede saadanne Krav, tænkte paa, hvorfra Pengene skulde komme. Regeringen kan jo ikke fremsætte saadanne Forslag uden samtidig at paavise dette. De private Forslagsstillere gør sig i Virkeligheden Sagen betydeligt lettere, end den er. Jeg havde for nogle Aar siden Lejlighed til at læse en Bog „Havets Erøbring“ af Dansk Fiskeritidendes Redaktør, Hr. Bøving-Petersen: Det er et overordentligt interessant Værk, der viser i samme Retning som de i disse Dage faldne Udtalelser. Dansk Fiskeriforenings Sekretær, Hr. Videbæk, har ogsaa skrevet meget og indgaaende om den Sag og navnlig paaapeget, hvorledes den søgaaende Fiskerflaade allerede nu er i meget stærk Stigning til Trods for de mindre gode Havneforhold. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Par Ord herom. „Den Fiskerflaade, hvormed der for Tiden drives søgaaende Fiskeri, tæller 693 Fartøjer fra 5 til 15 Tons og 342 Fartøjer over 15 Tons, i alt 1235 Fartøjer, der saagodt som alle er udrustede med Motorer til Drift af Skrue og Spil og har en Værdi af ca. 8 Mill. Kr. Fiskeriet med denne Flaade kan kun drives paa Basis af Havne, og den stærkt voksende Flaade har medført, at Havne som Esbjerg, Grenaa, Hundested o. s. v. nødvendigvis har maattet eller maa udvides“. Hertil føjer Hr. Videbæk nogle Bemærkninger om Vesterhavets Fiskerigdom og kommer derved mere ind paa Behandlingen af Spørgsmaalet om Nødvendigheden af en søgaaende Fiskerflaade, altsaa større Skibe end hidtil, det, som det ærede Medlem fra Faaborg (Starcke) før argumenterede saa stærkt imod.

Jeg tror, at vi alle her i Danmark i videste Udstrækning er Tilhængere af det selvstændige Erhverv indenfor Fiskeriet, men vi maa erkende, at vil vi have fat i Vesterhavets Fiskerigdom, maa vi indrette os paa en Maade, som giver os Mulighed for at konkurrere med de andre Landes Fiskere. Naar det af et Par Talere i Gaar blev fremhævet, at Fiskebestanden i de